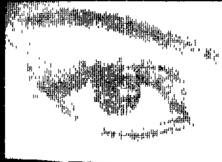

అవేకళ్ళు

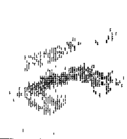

డాక్టర్ రమాకాంత్ ఆపరేషన్ను ముగించుకొని మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటకు నివాస గృహంలో అడుగు పెట్టాడు. ఆ రోజు చేసినన్ని ఆపరేషన్లు ఏనాడు చేయలేదేమో! అందులో ఒకటి చాలా పెద్దది. మృత్యువు తన కబంధ హస్తాలతో బిగించి రోగిని లాక్కోపోతూంటే తన శక్తినంతటినీ కూడగట్టుకొని హోరా హోరీగా మృత్యు దేవతతో పోరాడి, రోగి ప్రాణం కాపాడాడు. అది అతనికి ఘన విజయం; అతనికే కాదు! వైద్య శాస్త్రానికే ఘన విజయం! ఓ ముందంజ!

అతని హృదయం సంతృప్తితో నిండి పోయింది. అందువల్లనే పడిన శ్రమ మరచి ఉల్లాసంగా యిల్లు చేరుకున్నాడు.

అతను కళాపిపాసి. నవీన పద్ధతుల్లో సర్వ సౌకర్యాలతో రమణీయంగా నిర్మించుకొన్నాడా భవనం. తల్లీ, తండ్రీ స్వగ్రామంలోనే వుంటూ వున్నారు. అంత యింట్లోనూ అతనొక్కడే! వంట మనిషి; నౌకర్లూ అతని కనుసన్నల్లో పనులు జరుపుకు పోతున్నారు. పరిశుభ్రమైన ఆ ప్రశాంత గృహంలో ప్రవేశించగానే అలసి వున్న శరీరం సహజంగా విశ్రాంతి కోరింది.

అతని దృష్టి హాలులో వున్న ఓ స్త్రీమూర్తి ఛాయా చిత్రం మీద వాలింది. ఏదో ఓ అతీతమైన శక్తి అతని హృదయ కవాటం తెరిచింది. హృదయ మందిరంలో స్థిర నివాసం ఏర్పరుచుకున్న ఆ స్త్రీమూర్తిని మనో నేత్రాలతో చూడసాగాడు!....

హృదయం బరువెక్కింది! ఆలోచన మంద గించింది! ఆరోజు అతనికి విశ్రాంతి కరువైపోయింది. డ్రస్సు మార్చుకోకుండానే పడక కుర్చీలో వాలి పోయాడు. నౌకరు పంకా వదిలాడు. వంటమనిషి భోజనం అంతా టేబులుమీద వుంచి వడ్డన చేయటానికి తయారుగా వున్నాడు.

డాక్టరు యీ లోకంలో లేడు! ఆలోచిస్తూ మెల్లగా రెప్పలు వాల్చుకున్నాడు. అతని హృదయంలో ఏదో అశాంతి బయలుదేరి పైకి రావటం మొదలు పెట్టింది. అతని ఆలోచనలు పరి పరి విధాల పోయాయి– జీవిత లక్ష్య మేమిటి? ఈ ప్రశ్న అతని మెదడులో విశృంఖల విహారం చేసింది.

ఈ విషయంలో యితరుల ఉద్దేశం ఎలా వున్నా తన నమ్మిక మటుకు జీవితాన్ని సౌఖ్యానందాలతో అనుభవిస్తూ, శక్తికొద్దీ మానవసేవ చేయాలనే. ఈ లక్ష్యంలో తను విఫల మనోరథుడైనట్లు అతనికి అర్థమైంది. ఆ రోజు అది మరీ అనుభవ పూర్వకంగా తెలియ వచ్చింది. అతని హృదయం అసంతృప్తితో నిండి పోయింది. అగాధంలో పడిపోయినట్లు బాధ కలిగింది. ఈ జన్మలో శాంతి సౌఖ్యాలు పొందే అవకాశాలు కోల్పోయాననుకున్నాడు. 'విధి' తనకు ఎదురు నిల్చింది. తను పేపచ్ఛందంలా యీ జీవితం గడుపవల్సిందే! ఈ ఆలోచనరాగానే ఒంటరితనం, దుఃఖం అతని హృదయాన్ని కబళించి వుంతి పెట్టచేయ మొదలు పెట్టాయి.

డాక్టరు యీ స్థితిలో వున్నాడు. ఇంతలో అతని నర్సు భయాందోళనలు వ్యక్తం చేస్తూ వచ్చి, కంపిత హృదయంతో. "డాక్టరు బాబూ!.... డాక్టరు బాబూ!" అంటూ అతనిని లేప ప్రయత్నించింది. ఎంతో శ్రమ మీద అతను కనురెప్పలు విప్పాడు.

"ఎవరో ఆఫీసర్, సార్!.... కారు యాక్సిడెంట్!... బలమైన దెబ్బలు తగిలాయి!.... స్పృహలేదు!... ఆపరేషన్ టేబుల్ మీద వుంచాం, సార్!"

ఆమె చెప్పింది. అతను విన్నాడు.

ఆమె ఆందోళనగాని, రోగి అపాయ స్థితిగాని అతనిని కదిలించలేక పోయాయి. మీదు మిక్కిలి శూన్యంలోకి చూస్తూ ఆలోచనలో పడిపోయాడు!

రోగి శరీరానికి బలమైన గాయాలు తగిలాయి!... కాని తన హృదయమే తూట్లు పడిపోయింది!... అతనికి స్పృహలేదు! బాధాలేదు!.... తనకో! బాధ! జీవితాంతం బాధ!.... ఆ మైకంలో అతను చచ్చి శాంతి పొందగలడు!.... తను చావలేడు! బాధ నుండి విముక్తి పొందలేడు!.... అతను అదృష్ట వంతుడు!.... తనో దురదృష్టవంతుడు. – డాక్టరు ఆలోచనలు యిలా అల్లుకొని పోయాయి.

నర్సుపడుతున్న ఆదుర్దా అతను గమనించలేదు. రోగి బాధను తన బాధగా ఎంచే యీ డాక్టరు, మానవ సేవే మాధవసేవగా తలిచే యీ డాక్టరు, రోగి ఆపరేషన్ టేబుల్ మీద మృత్యుదేవతతో పోరాడు తుంటే తనకేమీ పట్టనట్టు యిలా చైతన్య రహితంగా వుండిపోవటం, ఆమెను ఆశ్చర్యపరచ టమే కాదు, భయాక్రాంతురాల్ని చేసింది. ఇంతలో రోగి తాలూకు మనుష్యులొచ్చి డాక్టర్ని తొందర చేయసాగారు. డాక్టరు మాట్లాడకుండా లేచి, అదే ఆవరణలో వున్న తన ఆసుపత్రిలోనికి అడుగు పెట్టాడు.

రోగి పేరు, వూరు, హోదా అన్నీ తెలుసు కొన్నాడు.... అతనికి యీ కేసులో ఓ విధమైన ఆసక్తి కలిగింది. రోగి పేరు ప్రభాకర్. ఓ సంస్థలో ఇంజనీర్గా పనిచేస్తున్నాడు. నాగార్జునసాగర్లో ప్రస్తుతం ఒంటరిగా వుంటున్నాడు. అతని భార్య పురటికి రాజమండ్రి వెళ్ళింది. అతను ఓ ప్రత్యేక పనిమీద విజయవాడ వస్తూ ప్యారేజి వద్ద యీ అపాయంలో చిక్కుకున్నాడు.

డాక్టరు రమాకాంత్ సుప్రసిద్ధమైన సర్జన్. అంచేత గవర్నమెంటు ఆసుపత్రికి తీసుకొని పోకుండా రోగిని యిచ్చటికి తీసుకొచ్చారు.

డాక్టరు రోగి ముఖంలోకి పరీక్షగా చూచాడు. ఎప్పుడో చూచిన జ్ఞాపకం..... చూచిన కొద్దీ అతనిలో ఎన్నో మార్పులు రా మొదలు పెట్టాయి. భూతకాలంలోనికి మూతడుగులు వేశాడు. అతని హృదయం క్రోధంతో నిండ పోయింది! మంచి చెడ్డలకు గల తారతమ్యం మరచి పోయాడు! అతని హృదయం మీద ఓ విధమైన పశుత్వం ఆధిపత్యం వహించింది!

ఇతను – ఈరోగి – తన సౌఖ్యానికి అడ్డు పడ్డాడు! తన జీవిత సర్వస్వం నాశనం చేసింది యితనే! తను బ్రతికి బ్రతకని వాని స్థితికి వచ్చింది యీతని వల్లే! ఇతను తనకు వంటయింటి కుందేలిచ్చాడు! ఇతనిని తను క్షమించలేడు! ఇతని పాలిట యముడు తను! ఇతనిని, అంతం చెయవల్సిందే!

ఓ క్షణం పాటు ఆలోచించాడు. నిర్ణయం తీసుకొని తన ప్రైవేటు గదిలోనికెళ్ళి మందు నింపుకొచ్చాడు!

కొజు వెంకట అనంతపద్మనాభరావు

ఇంజక్షన్ యిచ్చేముందు ఓ సారి రోగి ముఖంలోకి చూచాడు.... అలానే చూస్తూ వుండిపోయాడు కొద్దిసేపు!

రోగి ముఖం నిర్మలంగా ప్రశాంతంగా వుంది... అతనికి ఆశ్చర్యం కలిగింది. రోగి ముఖం క్రమేపీ మాయం కావటం మొదలు పెట్టింది! ఆ స్థానే ఓ దివ్యతేజస్సు ఉద్భవిస్తున్నట్లు గోచరమైంది! అతను అలానే యీ అద్భుతాన్ని వేయికళ్లతో చూడసాగాడు.... ఆ తేజస్సు ఓ స్త్రీరూపం దాల్చింది! ఆమె ముఖపద్మం అతనికి సుపరిత మైనదే! వెన్నెలలోని చల్లదనం, ప్రాతఃకాలంలోని ప్రశాంతతా, చిగురాకులోని మార్ధవం, మాతృ మూర్తిలోని త్యాగశీలం– ఓ! ఒకటేమిటి? – ప్రపంచాన్నే పునీతం చేయగల ఓ దివ్యతేజస్సు ఆ చూపులో నిల్చి, అతనికి దైవత్వం ప్రసాదించటానికి చేయిచాచి, రా, రమ్మని ఆహ్వానించింది! ఆ సువిశాల నయనాలకే, ఆ ప్రేమ పూరిత వీక్షణాలకే అతను యిన్ని రోజులు దూరమై, జీవిత మాధుర్యాన్ని కోల్పోయాడు.

అతనికిది ఓ అపూర్వ విచిత్రానుభూతి. త్వరిత గతిలో అతను మార్పు చెందాడు! ఇంత వరకు అతనిని ఆవేశించిన పశుత్వం మాయమైంది! అతను తిరిగి మనిషిగా మారాడు! ఆక్షణంలో పరిస్థితి అంతా అవగాహనము చేసుకున్నాడు.... తను చేయ సంకల్పించింది ఘోర పాతకం!.... శరీరం నిలువునా వణికింది! చేతిలోని సిరంజి క్రిందపడి పగిలి పోయింది! అతని కేదో మైకం క్రమ్మినట్లైంది. వివశుడై వాలిపోయాడు! నర్సు తదితరులు అతన్ని పట్టుకొని మెల్లగా కుర్చీలో కూర్చో పెట్టారు. ముఖాన్ని చల్ల నీటితో తుడిచారు. త్వరలోనే అతను స్వస్థత పొందాడు.

అతనికి జ్ఞానోదయమైంది! వైద్యుడు దైవాంశ సంభూతుడు. అతిపవిత్రమైంది అతని వృత్తి. అతడు అజాత శత్రువు. ప్రతి ప్రాణితో అతనిప్రాణం ముడిపడివుంది. ప్రాణరక్షణే అతని కర్తవ్యం. అతడు తన విధినిర్వహణలో అమరత్వం పొందుతాడు.

తను చేయబోయిన అతి నీచమైన పనికి సిగ్గు పడ్డాడు రమాకాంత్. పశ్చాత్తాపంతో అతని హృదయం మిక్కిలి, బాధపడ్డది..... బాధ అన్ని వేళలా చెడ్డదికాదు. కొన్ని సందర్భాలలో సంజీవిగా పనిచేస్తుంది. అతని హృదయం తేలికపడ్డది.

నిండుహృదయంతో దృఢవిశ్వాసంతో తన విధిని నిర్వర్తించాడు. పది రోజులు ఆ రోగిని తన ఆసుపత్రిలో – ప్రత్యేక సదుపాయాలతో – వుంచుకొని కంటికి రెప్పలాగా సేవ చేశాడు. రోగి పూర్తి ఆరోగ్యం

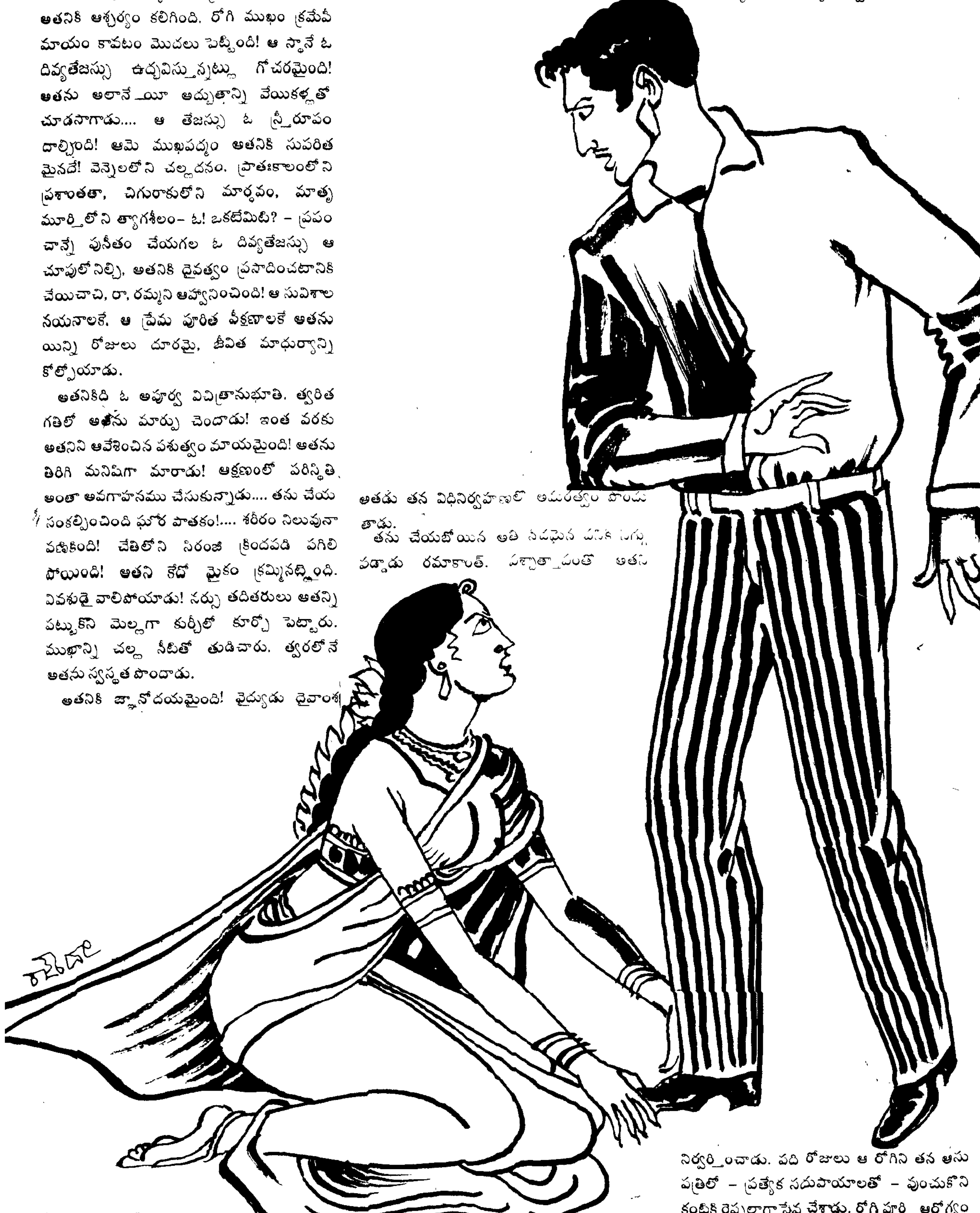

పొందాడు. డాక్టరు ఆనందానికి అవధులు లేవు. సేవకు ప్రతిఫలం పుచ్చుకోకుండా ప్రాణ స్నేహితుడుగా రోగిని సాగనంపాడు.

ఈ సంఘటన అతని జీవితంలో ఓ బ్రహ్మాండమైన మార్పు తెచ్చింది. మోడుబారిన అతని జీవితం చిగురించ సాగింది. అతనికి యిన్ని రోజులు దూరమైన –. ఆకర్షణ శక్తిగల ఆ నేత్రాలు. నరకాన్నే స్వర్గలోకంగా మార్చగల ఆ నిండైన చిరునవ్వు. అతని బంధుకోటిలో ఓ కన్యయందు కొంత వరకు చూడగలిగాడు. ఆమె సహచర్యం ఆపేక్షించి ఆమెను తన జీవిత భాగస్వామిగా చేసుకున్నాడు. అతని దాంపత్య జీవితం పుష్పించి కాయలు కాయ మొదలు పెట్టింది. అతను తన జీవిత లక్ష్యం తృప్తిగా నెరవేర్చు కుంటూ పోసాగాడు.

కాలవాహినిలో యిరవై నాల్గు సంవత్సరాలు మరుగున పడిపోయినై. వైద్య వృత్తిలో అతను ఘనసీయమైన అనుభవం పొందాడు. నిస్వార్థంగా ప్రజాసేవ చేయటం వల్ల పేరు ప్రతిష్ఠలు పెరిగాయి. తనయుడు కూడ పెద్ద సర్జెన్ అయి ఆయనకు చేదోడు వాదోడుగా నిల్చాడు.

అపాయ స్థితిలో వున్న తన కూతురు రమని ఓ రోజు ప్రభాకర్ డాక్టరు రమాకాంత్ ఆసుపత్రికి తీసుకొచ్చాడు. అతనికి యీ డాక్టరు మీద ఎనలేని గురి. ఎలాగైనా ఆమెను బ్రతికించమని ప్రాధేయపడ్డాడు.

రమాకాంత్ హృదయానికి ఆకర్షణీయమైన విచిత్రానుభూతి కలిగింది. చిన్నప్పుడు యీమె తల్లి రాధకూడ సరీగా యిలాగే వుండేది! అదే మోము! అవే పెదవులు! అవే నేత్రాలు! ... చిరునవ్వుకూడ అదే!.... నేత్రాలు దివ్యకాంతులీనుతున్నాయి! ఇరవై ఏడు సంవత్సరాల క్రితం జరిగిన సంఘటనలు ఆక్షణంలో జరుగుతున్నట్లు అతనికి అనుభూతి కలిగింది. ఆ మధుర స్మృతులు అతనిని యిరవైసంవత్సరాల చిన్నవాణ్ణిగా చేసినై.

రమ భాధతో మూలిగింది. డాక్టరు తక్షణం సహజస్థితిలోకి వచ్చాడు. తన ధర్మాన్ని నెరవేర్చ సాగాడు. అభయమిచ్చి రమను ఆపరేషన్ థియేటర్‌కు తీసుకొని వెళ్లాడు. మేజర్ ఆపరేషన్! ప్రేగు మడత పడ్డది! ఎన్నో చిక్కులు అధికమించి తన కుమారుడు డాక్టరు రాధాకృష్ణ సహకారంతో విజయవంతంగా ఆపరేషన్ ముగించాడు డాక్టరు రమాకాంత్.

..... రమకు మైకంపోయి స్పృహ వచ్చింది. బాధారహితమైన మోముతో, కంపిత హృదయంతో వున్న, తండ్రిని చూచి మందహాసం చేసింది. తండ్రి హృదయం ఆనందంతో ద్రవించిపోయింది. ఆనందబాష్పాలు అతని నేత్రాల నుండిజారినై. ఆమె నయనాలు చెమ్మగిల్లాయి.

రమ గుంటూరు గరల్స్ కాలేజిలో బి. ఎ. చదువుతూంది. ప్రిన్సిపాల్ నుండి రమ జబ్బు విషయమై ప్రభాకర్‌కు ఫోనువచ్చింది. అంత పెద్ద ప్రభుత్వ ఆసుపత్రి గుంటూరులో వున్నా ఆమెను డాక్టరు రమాకాంత్ వద్దకే తీసుకొచ్చాడు.

రమకు అన్ని వసతులున్న ప్రత్యేకమైన గదియిచ్చారు. హమేషా ఆమెను కనిపెట్టుకొని వుండేందుకు, ఓ నర్సును కూడ ఏర్పాటు చేశాడు డాక్టరు రమాకాంత్.

మరునాడుదయం డాక్టరు రమాకాంత్ కొడుకుతో పాటు, ఇన్ పేషన్ట్సును చూస్తూ రమగదికొచ్చాడు. ప్రభాకర్ డాక్టర్లను సగౌరవంగా ఆహ్వానించాడు. రమను పరీక్షించారు డాక్టర్లు. ఎలాటి ఒడుదుడుకులు లేకుండా ఆరోగ్యం పొందుతున్నందుకు మిక్కిలి సంతోషం వెలిబుచ్చి ఆమెను అభినందించారు. అతని అమృతహస్త మహిమని, ప్రభాకర్ మెచ్చుకొన్నాడు.

ఇంతలో రమ తల ప్రక్క నుంచున్న స్త్రీమూర్తిని ఓ మారు రమాకాంత్ తలెత్తి చూచాడు. ఆమె అతనిని చూస్తూనేవుంది. ఇద్దరి వీక్షణాలు ఏకమయ్యాయి. సభ్యతా, అసభ్యతా మరిచిపోయి ఓ నిముషం యిద్దరూ అలానే వుండిపోయారు. వారి హృదయాంతరాళాలలో కలిగే అనుభూతులు, వారి ముఖాలలో కొంతవరకు నాట్యమాడాయి. వారి నేత్రాలు ప్రేమ పాశాలు పేనాయి. వాటి కనుగుణంగా పెదవులు చలించాయి. ఒకరి భావాలు మరొకరికి స్పష్టంగా అర్థమౌతున్నట్లు వారి ముఖభంగిమలే చెప్పాయి. హృదయాలు భాషించుకొన్నాయి. ఆ సంభాషణ జరిపేశక్తి ఏ భాషకూ లేదు, ఒక్క వారిచూపులకు తప్ప!

ఈ అపురూప సంఘటన డాక్టరు రాధాకృష్ణ, ప్రభాకర్ ఆసక్తితో కనిపెట్టకుండా వుండలేకపొయ్యారు. రమ కూడ కొంత వరకు ఆశ్చర్యపడ్డది.

సభ్యత రమాకాంతాన్ని మేల్కొలిపింది. వెంటనే గది విడచి బయటికి నడిచాడు. తండ్రిని వెంబడించాడు తనయుడు.

రాధ కన్నుల నుండి ఆనందధారలు కారాయి. కుతూహలంతో తన వంకే చూస్తున్న భర్తనుద్దేశించి ఆమె అంది.

"డాక్టర్ రమాకాంత్ ఎవరోకాదు! మన బంధువు! ఆప్తుడు! నా పసుపు కుంకం నిలపెట్టిన మహానీయుడు! అంతేకాదు! మన రమకు ప్రాణదాత! మనకు దైవ సమానుడు! నాకు సోదరుడు లేనిలోటు అతను తీర్చగలడని ఆశించాను. కాని అతను నన్ను అపార్థం చేసుకొని యిన్నాళ్లూ నాకు దూరమైనాడు. మీకు అతని మీద సదభిప్రాయం కలిగింది. పూర్వం జరిగిన సంఘటన జ్ఞప్తికి తెస్తే మీకు అతనిమీద వున్న అభిప్రాయం మారుతుందేమోనని చెప్పడానికి సాహసించలేదు."

"అవునవును! ... మొదటి రోజులలో యితని గురించి ఏదో చెప్పినట్లు జ్ఞాపకం..... నిన్ను వివాహం చేసుకోవాలని కదూ అనుకున్నాడు?"

"ఔను!"

"అంత మాత్రాన అతను చెడ్డవాడు ఎలా అవుతాడు?.... మంచివాడు! అంచేతే మనలను యిలా కాపాడుతూ వచ్చాడు."

డాక్టరు యందు తనకుగల విశ్వాసాన్ని, కృతజ్ఞతను హృదయ పూర్వకంగా ప్రకటించాడు ప్రభాకర్.

రమ దాదాపు మూడు వారాలు ఆసుపత్రిలో వుంది. కాని రమాకాంత్ మళ్ళీ ఆగదిలో అడుగు పెట్టలేదు! రాధాకృష్ణ రమను ట్రీట్ చేశాడు. రాధ తన దగ్గర బంధువుల యింట్లో వుంటూ, ఆసుపత్రికి వస్తూ వుండేది. ప్రభాకర్ డ్యూటీలోనే వుంటూ

ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రిక మాటకారుల పేజీ

మూడక్షరాల మాట లున్నాయి ముచ్చటగా. ఇవి మనల్ని పీడిస్తాయి. ఉదాహరణకి 'ఆకలి' - ఇలాంటి మాట ఒక్కటి కార్డుమీద రాసి మీ పేరు, చిరునామా రాసి పంపండి. ఎడిటర్‌కి నచ్చిన మాటలు మీ పేరూ, వూరుతో వేస్తాము! దీంతో పాటే అదే కార్డుమీద "వీక్లీ"ని మీరు కొనా? ప్రక్కింటగైకొనా? అద్దెకు తీసుకొనా? లైబ్రరీలోనా? ఎట్లు సంపాదించెదరు? అన్న ప్రశ్నకి 'వారం'లోగా జవాబు రాయాలి సుమా !

- మీ ఎడిటర్

అప్పుడప్పుడు విజయవాడ వచ్చి రమను చూచి డాక్టర్లతో మాట్లాడి పోతుండేవాడు

రాధాకృష్ణ రమను ఆప్యాయంగా పలకరిస్తూ ఆమె అవసరాలకు ఏలోటూ రాకుండా చూస్తున్నాడు రమ అతనియందు కృతజ్ఞతా బావం కనబరుస్తూ వుండేది రాధ అతని మీద ప్రీతిని పెంపొంద జేసుకుంది ఆకర్షణీయమైన అంద చందాలతో పాటు నవనీత హృదయం కూడ వున్నందున అతనిని లోలోన అబినందించుకొంది తన కుమారుడే బ్రతికుంటే యీ వయస్సులోనే వుండే వాడని జ్ఞాపకం వచ్చినపుడల్లా విచారపడేది

రమకు పూర్తి ఆరోగ్యం చేకూరింది ఆమెను ఆసుపత్రి నుండి విడుదల చేశారు ఆరోజు ప్రబాకర్ కృతజ్ఞత తెలపటానికి డాక్టర్ రమాకాంత్ వద్దకు వెళ్ళాడు డాక్టరు మిక్కిలి స్నేహబావంతో ప్రబాకరాన్ని ఆయన కుటుంబాన్ని రాత్రి విందుకు ఆహ్వానించాడు ప్రబాకర్ కాదనలేకపోయాడు

ఆ రాత్రి రెండు కుటుంబాలవారు మైత్రితో కలసి మెలసి విందారగించారు హృదయాలు యిచ్చి పుచ్చుకున్నారు అంచరు హాలులో కూర్చుని మాట్లాడుకోవటం ప్రారంబించారు

డాక్టరుకు ఎలా కృతజ్ఞత తెలపాలో ప్రబాకర్‌కు తెలియలేదు శక్తినంతా కూడగట్టుకొని యిలా అన్నాడు

డాక్టరుగారూ! మా కుటుంబం అంతా మీకు ఋణపడి వున్నాము ఎన్ని జన్మలెత్తినా మీ ఋణం తీర్చుకోలేము! నాదొక ప్రార్ధన

అంత పెద్ద మాటెందుకు? చెప్పండి!

మీరు దీన్ని స్వీకరించాలి అంటూ రెండు వేల రూపాయల చెక్కు బహూకరించాడు ప్రబాకర్

రమాకాంత్ కాదనలేదు చెక్కు అందుకున్నాడు దానిని టేబుల్ మీద వుంచి ఓ పర్యాయం ప్రబాకర్ వంకా రాధ వంకా అందరివంకా కలయ చూచాడు అతని మోములో పలు మార్పులు రాజొచ్చాయి ఆవేదనతో అతని హృదయం క్రుంగిపోతున్నట్టు అతని నేత్రాలు సాక్ష్య మిస్తున్నాయి

ప్రబాకర్! ఈక్షణం నా జీవితంలో ముఖ్యమైంది అంతేకాదు! పవిత్రమైంది కూడ! మీ ముగ్గురి హృదయాలు అర్ధం చేసుకున్నాను అవి నిష్కల్మష మైనవి మానవత్వాన్ని దాటి దేవత్వాన్ని అందు కుంటున్నాయి ప్రేమ కిరణాలు వెదజల్లే మీ ముఖార విందాలే అందుకు నిదర్శనం

మీరు నాకు ఋణపడి వున్నారని నమ్ముతున్నారు విషయాలు పూర్తిగా తెలియక మీరు అలా తలచి వుండొచ్చు నిజానికి నేనే మీకు ఋణపడి వున్నాను ముఖ్యంగా రాధకు! దానవుడుగా వున్న నన్ను మానవుణ్ణిగా మార్చిందామె!

ఇరవై నాల్గు సంవత్సరాల నుండి నా హృదయంలో ఓ అగ్ని పర్వతాన్ని దాచుకున్నాను! ఇక దాన్ని నేను బరించలేను! అది పరిపక్వమైంది! దాన్ని బ్రద్దలు కొట్టితేనే గాని నా హృదయానికి శాంతి వుండదు

అందరు ఆసక్తితో వింటున్నారు

రాజమండ్రిలో రాధ యిల్లు మా యిల్లు దాపులో వుండేవి ఓవిధంగా బంధువులం కావటం చేత రెండు కుటుంబాలూ కలసిమెలసి వుండేవి రాధా నేను ఎంతో చనువుగా ఉండేవాళ్ళం ఆమెలో – ఆ నేత్రాలలో ఏదో ఓ గొప్ప ఆకర్షణవుంది! ఆమె చూపులో అనిర్వచనీయమైన ఏదో మహత్తర శక్తి వుంది! ఆమె అంటే నాకు యిష్టం ఆమెను మోహించలేదు కామించలేదు ప్రేమించాను నా జీవితం ఉల్లాసబరితంగా వర్ధిల్లాలని ఆకాంక్షించాను ఆమె సహచర్యం లేకపోతే నా జీవితం ఎడారి లాగా మారిపోతుందని బయపడ్డాను అంచేత ఆమెను వివాహమాడాలని నిశ్చయించుకొన్నాను

డాక్టరు కొంచెం ఆగి మళ్ళీ మొదలుపెట్టాడు

నా జీవిత గాధ ఓ కధావస్తువుకు ఉపయోగ పడేదిగా వుంటుందనుకోలేదు! నా ఆశలు అడియాశ లైనాయి! నేను వైజాగ్‌లో యం బి బి యస్ ఆఖరు సంవత్సరంలో వున్నాను ఈసారి శలవులకు వచ్చినపుడు నా కోర్కె ఆమెకు తెలియజేయాలని నిర్ణయించుకొన్నా విధి నాకు ప్రతికూలమైంది ఆమెనుండి పిడుగులాంటి ఉత్తరం వచ్చింది! తన పెళ్ళికి తప్పకుండా రమ్మని వ్రాసింది నా హృదయం వేయి ముక్కలైంది! ఆమెమీద విపరీతమైన కోపం వచ్చింది వెళ్ళవద్దనుకుంటూ ఆగలేక ఆఖరు క్షణాలలో రాజమండ్రి బయలుదేరాను అప్పటికే ఆమెకు పెళ్ళిపోయింది! నేనొచ్చానని తెల్సి కాళ్ళ పసుపుపట్టాలతోనే ఆమె మా యింటికొచ్చి నా పాదాలను కళ్ళకద్దుకొని నా ఆశీర్వాదంకోసం వేచివుంది! నేను ఉగ్రుడనైపోయాను! రాధా! అని బయంకరంగా అరిచాను బీతహరిణిలా వణుకుతూ లేచి నా కళ్ళలోకి చూచింది నన్ను మోసంచేశావు! నిన్ను నాదాననుకున్నా! కరోరంగా పలికాను

రాధ ఆశ్చర్యపోయింది! జాలి విచారం ఆమె మోములో తాండవించాయి బావా నేనూ ఒకరికోసం ఒకరు పుట్టాం మా వివాహం దైవసన్నిధిలో ఏనాడో జరిగిపోయింది! ఇపుడు జరిగింది కేవలం ఓ తంతు మాత్రమే! నాకు అందరు వున్నారు ఒక్క సోదరుడు తప్ప అది నీవల్ల తీరు తుందనుకున్నా నన్ను క్షమించి ఆశీర్వదించు అన్నయ్యా! అంటూ మళ్ళీ నా పాదాలు తాకింది నా మనోనేత్రాలకు బయర్లుకమ్మాయి ఆమెను అర్ధం చేసుకొనే స్థితిలో లేను ఆమెమీద పగబూనాను నీవు ఎలా సుఖంగా వుంటావో నే చూస్తా! కర్కశంగా బెదిరించి ఆ రాత్రే వైజాగ్ వెళ్ళా

రాధ కళ్ళవెంట జలజల నీరుకారింది ఇరవైఐదు సంవత్సరాలక్రితం జరిగిన సంఘటన యిప్పుడు తనముందు జరుగుతున్నట్లనిపించిందామెకు

రాధను చూచి డాక్టరు చలించాడు అశ్రువులతో

పెద్దల చమత్కారాలు

గాడిద నవ్వు

ఒకసారి ఒక జంతు ప్రదర్శనశాలలోకి కొందరు సందర్శకులు వెళ్ళారు అక్కడ కొన్ని జంతువులతో పాటు గాడిద కూడా వుంది ఆ గాడిద వున్నట్టుండి ఒక్క సారిగా నవ్వడం ప్రారంభించింది జంతుశాలకు వచ్చిన సందర్శకులు ఆశ్చర్యపడి ఆ గాడిద అలా ఎందుకు నవ్వుతోందని అక్కడి కాపలా దారుని అడిగారు నిన్న మీకు మల్లే నే ఇక్కడికి కొందరు సందర్శకులు వచ్చి కొన్ని చలోక్తులు విసిరి వెళ్ళారు గాడిదకు ఆ చలోక్తులు ఇప్పుడు అర్ధమై వుంటాయి అన్నాడు కాపలాదారుడు

రామాయణం – భారతం

శివరామకృష్ణ కేతంలో పది రోజుల నుంచి రామాయణం వింటున్న ఓ పెద్ద మనిషి ఒక రోజు బార్యను ఎలిచి దశరదుడికి మల్లే నాకూ ముగ్గురు భార్యలుండి నలుగురు కొడుకులుంటే ఎంత

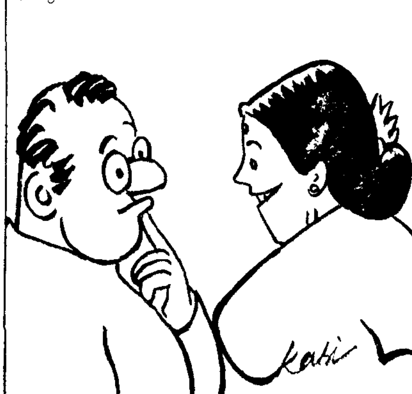

బాగుండు అనిపిస్తోంది అన్నాడు వెంటనే బార్య ఏ మాత్రం తడవుకోకుండా అప్పనంచే పంకరమఠంలో ఈ మధ్య బారతం వింటున్నారేమో ద్రౌపదికి మల్లే ఐదుగురు బర్తలున్నా లేని ఒక్క జన్మేనా అని నాకూ అనిపిస్తోంది అంది

మరుక్షణం మొగుడు చుట్టుప్రక్కల కనిపిస్తే ఒట్టు

అనువాద జోక్

ప్రెసిడెంట్ ఆఫ్ ది వార్ విడోస్ అసోసియేషన్ శ్రీమతి పరుద్దీన్ అలీ అహ్మద్ ప్రెజెంటెడ్ ఎ ఫ్లాగ్ టుది ప్రైమ్ మినిస్టర్ శ్రీమతి గాంధి అండ్ కలెక్టెడ్ డొనేషన్ ఆఫ్ టెన్ థవుజండ్ రుపీస్– అన్న ఆంగ్ల వాక్యానికి ఒక ప్రబుద్ధుడి తెలుగు తర్జుమా చిత్తగించండి

యుద్ధ విధవల సంఘం అధ్యక్షురాలు శ్రీమతి పరుద్దీన్ అలీ అహ్మద్ ప్రధాన మంత్రి శ్రీమతి గాంధీకి జండా తగిలించి పదివేల రూపాయలు వసూలు చేసారు

–ప్రయాగ

అతని నేత్రాలు నిండిపోయాయి మాట పెగల్లేదు ఎంతో ప్రయత్నంమీద మళ్ళీ చెప్పటం మొదలు పెట్టాడు

దైవలీలలు అర్థంకావు! తుఫాను వచ్చేముందు కొన్ని సూచనలు కనిపిస్తాయి అలానే – నాకు బాగా జ్ఞాపకంవుంది ఇరవై నాల్గు సంవత్సరాల క్రితం – ప్రభాకర్! మీరు కారు ప్రమాదంలో స్పృహకోల్పోయి నావద్దకు వచ్చిన రోజున నేను చాల అలస యింటికి వచ్చాను అశాంతి నన్ను ఆవరించింది ఆలోచించాను స్త్రీ పురుషుల కలయికవల్లే ప్రకృతి శోభిల్లుతుంది నేను ఆ అదృష్టానికి నోచుకోలేదు! హృదయం హృదయంతో కలిపి ఆప్యాయతతో స్వాగతమిచ్చే అర్ధాంగి నాకు కరువైపోయింది ఎన్నడూ పడనంత బాధ పడ్డాను ఆ సమయంలో! రాధ నా జీవితం సర్వ నాశనం చేసిన రాధ – ఆ రాధ భర్త మీరని తెల్సింది! నాలో కరడుకట్టుకొని పోయిన క్రూరత్వం ఒక్కసారిగా విజృంభించింది పగ! ప్రతీకారం! ఇదే ఆలోచన అతి నీచమైన రాక్షసుడిగా మారిపోయ్యాను

ఇక మాట్లాడలేకపోయ్యాడు ఓ క్షణం ఆగి తరువాత జరిగిన విషయాలు పూసగుచ్చినట్లు చెప్పి అందర్ని ఆశ్చర్య బయానకాలలో ముంచెత్తాడు

రాధ మమ్మూర్తులా శాంత స్త్రీ ఆమెలో ఔన్నత్యం నన్ను పునీతుణ్ణి చేసింది! తన కథ పూర్తి చేశాడు డాక్టరు

రాధ అందుకుంది

అన్నయ్యా! నివురుకప్పి నీలో దాగివున్న అమృతహృదయం యిలా బహిర్గతమైంది అంతే! నా నోములు పలించాయి నా జన్మ తరించింది దైవసమానుడైన నీలాంటి అన్నను పొందగలిగాను నేను అదృష్టవంతురాల్ని!

ఈ దృశ్యానికి అందరి హృదయాలు కరిగి నేత్రాల నుండి ఆనందవాహిని ఉరకలువేసింది

అన్నయ్యా! మీ బావ కోర్కె మన్నించి కానుక స్వీకరించు రాధ ప్రాధేయపడ్డది

చెల్లీ! కానుకలిచ్చే వంతు నాదమ్మా! నీవు మా యింటి ఆడబిడ్డవు ఐనా నీ కోర్కె కాదనలేను బావగారు! ఏమిస్తారు? కొంటెగా చూస్తూ పలికాడు డాక్టరు

నేను ధన్యుణ్ణి బావగారు! నా సర్వస్వం

డాక్టరు అందుకు యిలా అన్నాడు

రమ సరిగా చిన్నప్పటి రాధలా వుంది అవే పోలిక! అవే కళ్ళు చిరునవ్వు కూడ సరిగా అదే! ఆ చిరునవ్వు కాంతులు మా గృహాన్ని నింపాలి మీ అభ్యంతరం లేకపోతే ఆమె యీ యింటికి కోడలుగా వచ్చి మాకు కూతురులేని కొరత తీర్చాలి

మేము కోరవల్సింది మీరే కోరారు మా కుటుంబానికి యిలాంటి అదృష్టం పడుతుందని మేము కలలోగూడ వూహించలేకపోయాం మేము సర్వదా మీ కుటుంబానికి కృతజ్ఞులం ప్రభాకర్ హృదయపూర్వకంగా పలికాడు

రాధాకృష్ణ చిలిపిగా రమవంక చూచాడు సిగ్గు బరువుతో రమ తల వాల్చుకుంది రమాకాంత్ భార్య ముచ్చటపడి రమ నుదురు మురిపంతో ముద్దాడింది

ఆ గృహం ఆనందనిలయమైంది ●

హిందీచిత్రంలో ద్రోణాచార్యుడు

యువ హీరోలలో ప్రకాశ వార్తగా నటిస్తున్న సురేంద్రపాల్ ద్రోణాచార్యునిగా నటిస్తున్నాడట ఈ చిత్రంలో హీరోగా అమితాబచ్చన్ నటిస్తుండగా హీరోయిన్‌గా నటిస్తున్న శ్రీదేవి ద్విపాత్రాభినయం చేస్తోందట

శక్తి కపూర్ ఈ చిత్రంలో విలన్‌పాత్రను పోషిస్తున్నాడట శక్తి కపూర్‌ను ఈ చిత్రం నుంచి ఎలిమినేట్ చేయగలిగితే పాల్‌కు మంచి అవకాశం ఈ చిత్రంలో లభించగలదని ఆశపడుతున్నారట చాలామంది మరి ఆ ఛాన్సు పాటిస్తాడో లేదో!

చింతలూరు ఆయుర్వేద ఫార్మశీ

చింతలూరు ఫార్మశీ

హెడ్డాఫీసు: చింతలూరు-533 232 (A.P)

ఆనువంశికముగా వచ్చు ఆయుర్వేద వైద్యమునందు, ఔషధ నిర్మాణము నందు, రోగనిర్ణయము నందు, 55 సంవత్సరముల అనుభవముతో వైద్యవిద్వాన్, ఆయుర్వేద భిషక్ డాక్టర్ ద్విభాష్యం కాశీవిశ్వనాథం & సన్స్ చే స్థాపింపబడి అతితక్కువకాలములో పలువురి ప్రశంశలు అందుకున్న సంస్థ!

ఔషధములన్నియు సీల్డు ప్యాకింగులలో మాత్రమే లభించును!

మా ప్యాకింగులు

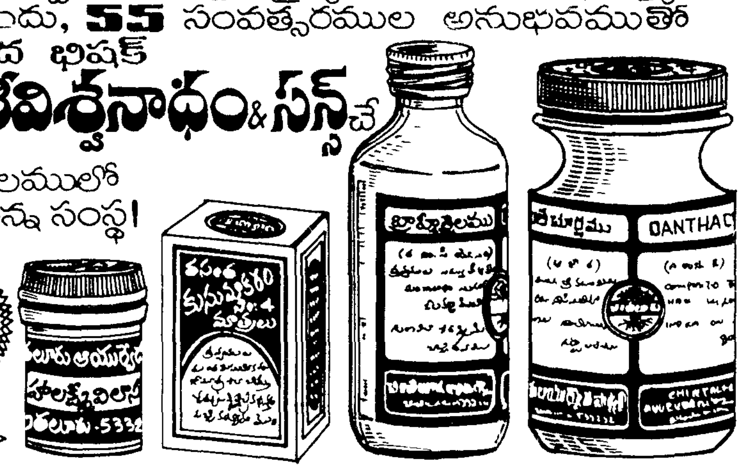

GAYATRI.,

Shah.